

23. juni 2025

Glemt kontanthjælpsreform har øget kriminaliteten i Danmark

Af Vithusha Viknes og Thomas Wilken

Kontanthjælpsreformen fra 2014 har medført øget kriminalitet. Denne analyse viser, at kriminaliteten steg blandt de 25-29-årige, der fik sænket deres ydelse markant som følge af reformen. I dag tager ministerierne ikke højde for afledte effekter af denne type. Det kan medføre, at ministerierne overvurderer effekten på de offentlige finanser af at sænke de laveste ydelser.

- Kontanthjælpsreformen i 2014 øgede kriminaliteten med 9 pct. blandt dem, der fik ned-sat deres kontanthjælp som følge af reformen.
- Stigningen i kriminalitet var endnu højere blandt dem, der var på kontanthjælp i mindst 12 uger.
- Effekternes størrelse svarer til, at lavere ydelser har ført til 367 flere domsfældelser årligt blandt de 21-29-årige kontanthjælpsmodtagere, der ikke er berettiget til højere ydelser. Fra 2014-2021 svarer det til næsten 3.000 flere dømte sager.
- Andelen, der begår berigelseskriminalitet, stiger med 25 pct., sammenlignet med gennemsnittet for 31-årige. For voldsforbrydelser stiger andelen med ca. 36 pct.
- Stigning i kriminaliteten er drevet af mænd og af kontanthjælpsmodtagere, der selv har haft mindst én forælder på kontanthjælp. Sidstnævnte indikerer, at det er de mest ud-satte kontanthjælpsmodtagere, der begår mere kriminalitet som følge af reformen.

Kontakt

Seniorøkonom
Thomas Wilken
Tlf. 2889 7123
E-mail taw@kraka.dk

1. Sammenfatning

Løbende politisk fokus på reformer af ydelser

Der har i de seneste årtier været stort fokus blandt danske regeringer på reformer af indkomsterstøttende ordninger som kontanthjælp og dagpenge. Formålet med reformerne har bl.a. været at få personer i job, øge arbejdsudbuddet og forbedre de offentlige finanser.¹

Reformerne kan dog have afledte effekter

Reformer af fx kontanthjælpen har dog også en lang række andre afledte effekter, som ikke alene knytter sig til forhold på arbejdsmarkedet, og som i dag ikke medregnes, når ministerier opgør effekterne på de offentlige finanser.

Fokus på en afledt effekt: Kriminalitet

Analysen undersøger en af disse effekter, nemlig om kriminaliteten blandt kontanthjælpsmodtagere øges, når kontanthjælpsydelsen sænkes.

Sammenligner grupper med højere og lavere ydelser

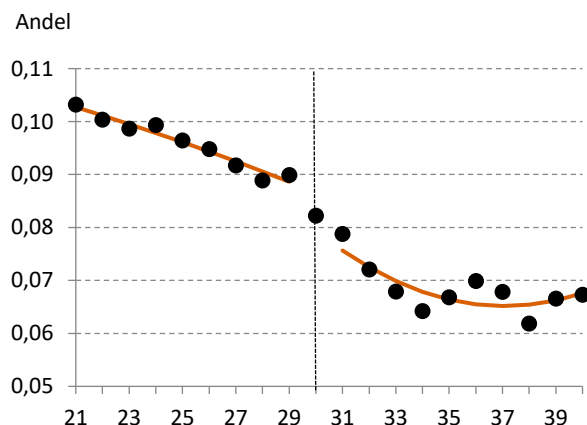
Udgangspunktet for analysen er kontanthjælpsreformen fra 2014, der reducerede kontanthjælpsydelsen for de fleste unge mellem 25-29 år, så unge under 30 år i de fleste tilfælde modtager en lavere ydelse end personer over 30 år. Mange fik en reduktion i ydelsen på over 40 pct. I analysen sammenlignes forekomsten af kriminalitet mellem de kontanthjælpsmodtagere, der modtager en lavere ydelse, med kontanthjælpsmodtagere over 30 år, som modtager en højere ydelse.

Kriminaliteten er steget 9 pct. for de personer netop under 30 år

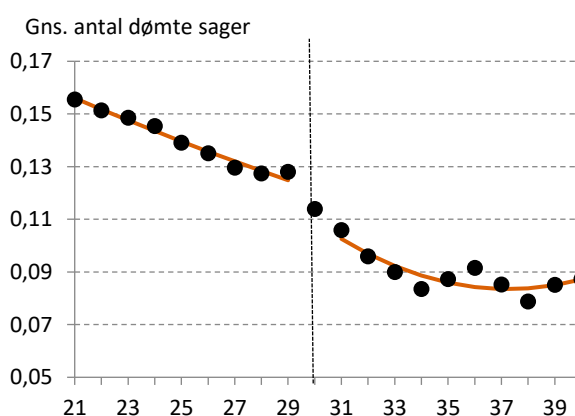
Analysen viser, at de personer, der netop er under 30 år, og dermed er på en reduceret ydelse efter 2014, har en større tilbøjelighed til at begå kriminalitet efter reformen, jf. figur 1. Konkret har de 0,72 pct.-point større tilbøjelighed. Det svarer til en forøgelse på 9 pct., sammenlignet med gennemsnittet for 31-årige.²

Figur 1 Effekten af kontanthjælpsreformen i 2014 på kriminaliteten i Danmark

Figur 3.a Andel af alle personer dømt for kriminalitet

Figur 3.b Antal domme per person

Anm.: Andelen af 21-40-årige, der blev dømt for kriminalitet i et givent år fra 2014 til 2021, er illustreret ved de sorte prikker i figuren. De estimerede værdier fra vores regression er illustreret af de orange linjer. En andel på 0,10 svarer til 10 pct., mens et gennemsnitligt antal domte sager på 0,15 betyder, at alle personer i en given aldersgruppe i gennemsnit har 0,15 sager, som der er blevet dømt for. Der er set bort fra færdselskriminalitet i denne opgørelse.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

En lavere ydelse medfører altså mere kriminalitet

At sænke kontanthjælpen har altså medført en betydelig stigning i antallet af kontanthjælpsmodtagere, der begår kriminalitet. Faldet indtræffer ikke præcist ved det fyldte 30. år, men er faktisk større i det 31. leveår. Dette skal ses i lyset af, at 30-årige modtager den højere ydelse i forskelligt omfang i løbet af året, afhængigt af hvor tidligt eller sent på året

¹<https://www.information.dk/indland/2019/08/rockwool-fonden-effekterne-dagpenge-kontanthjælpsreformen-smaa-usikre>

² Beregnet som $(0,0072/0,0788)$, hvor 0,0788 er andelen af 31-årige, der begår kriminalitet. Bibeholdes de enlige forsørgere i populationen er resultaterne stadig signifikante men dog lidt mindre. De enlige forsørgere udelades dog, da de har oplevet en begrænset ændring i deres ydelse.

de fylder 30. Jo tidligere på året deres fødselsdag falder, desto længere periode har de adgang til den højere ydelse.

Antallet af dømte sager stiger med 367 om året som følge af lavere ydelser

De estimerede effekter svarer til, at den lavere ydelse for 21-29-årige har øget antallet, der begår en kriminel handling med 216 personer i gennemsnit per år. Det svarer til, at antallet af dømte sager årligt er steget med 367. At antallet af dømte sager overstiger antallet af dømte personer skyldes, at nogle personer er dømt for flere kriminelle handlinger.

Effekten er lokal – generalisering skal foretages varsomt

Det er dog vigtigt at understrege, at antagelsen om en ensartet effekt på tværs af aldersgrupper er stærk, og derfor bør resultaterne i afsnittet ovenfor fortolkes med forsigtighed. Det skyldes, at den estimerede effekt er en lokal effekt ved 30 år.

Effekten omkring 30-årsalderen findes ikke i tidligere periode

Det er svært at måle effekten af reformen, da den kriminelle tilbøjelighed generelt falder, som man bliver ældre. Analysen viser, at foretager man samme beregninger fra 2006-2013, altså i en periode, hvor der ikke har været en kontanthjælpsreform, finder man ikke samme betydelige fald netop ved 30-årsalderen, som man gør i perioden efter reformen. Det gør det mere sandsynligt, at analysen måler en reel effekt af kontanthjælpsreformen.

Længere tid på lav ydelse giver større ssh for at begå kriminalitet

De estimerede effekter har indtil videre været baseret på en bredere population, som omfatter alle, der har modtaget kontanthjælp på et tidspunkt i løbet af året. For kontanthjælpsmodtagere, der har modtaget ydelser i mere end 12 uger i løbet af et år, stiger andelen, der har fået en dom med 11 pct.

Store stigninger i begge typer af kriminalitet

Analysen viser yderligere, at andelen, der begår berigelseskriminalitet en gang i løbet af et år, stiger med 0,57 pct.-point, som følge af den lavere ydelse. Dette svarer til en stigning på 25 pct., sammenlignet med gennemsnittet for 31-årige. For voldsforbrydelser stiger andelen med 0,30 pct.-point, svarende til en stigning på ca. 36 pct.

Resultater drevet af mænd og udsatte ydelsesmodtagere

De ovenfor nævnte resultater er drevet af mænd, og af de kontanthjælpsmodtagere, der selv har haft mindst én forælder på kontanthjælp. Det indikerer, at det er de mest udsatte kontanthjælpsmodtagere, der begår mere kriminalitet.

Obs på afledte effekter af reformer

Samlet set peger både vores resultater på, at man fra politisk side skal tage højde for bl.a. effekten på kriminalitet, når nogle af de laveste indkomsterstøttende ydelser reformeres.

Store omkostninger for mennesker og samfundet

Øget kriminalitet kan nemlig have store konsekvenser for den person, der begår kriminalitet, og for offeret. Samtidig vil det også øge de offentlige udgifter, hvis flere skal i fængsel, offeret behandles, og så er der omkostninger til efterforskning, domstole mv.

Ministerier kan overvurdere effekten på de off. finanser af reformer

Mange af disse effekter bliver i dag ikke regnet med, når centrale ministerier skal opgøre, hvordan de offentlige finanser bliver påvirket af at sænke de indkomsterstøttende ydelser som fx kontanthjælpen. Det vil isoleret set bidrage til, at Finansministeriet overvurderer effekten på de offentlige finanser. Og pba. bl.a. resultaterne fra denne analyse, burde der være en diskussion om, hvorvidt der er tilstrækkelige evidens for, at udgifter til stigende kriminalitet burde indregnes.³

³ Analysen er baseret på Vithusha Viknes speciale. Se Viknes (2025). Specialet er blevet valideret i regi af Kraka.

2. Introduktion

Politisk fokus på reformer af overførselsindkomster

Der har i de seneste årtier været stort fokus blandt danske regeringer på reformer af indkomsterstøttende ordninger som kontanthjælp og dagpenge. Det omfatter blandt andet dagpengereformerne fra 2010 og 2023 samt kontanthjælpsreformen fra 2014. Formålet med reformerne har bl.a. været at få personer i job, øge arbejdsudbuddet og forbedre de offentlige finanser.⁴

Reformerne kan dog have afledte effekter

Reformer af fx kontanthjælpen har dog også en lang række andre afledte effekter, som ikke alene knytter sig til forhold på arbejdsmarkedet, og som i dag ikke medregnes, når ministerier opgør effekterne på de offentlige finanser.

Fokus på én afledt effekt: Kriminalitet

I denne analyse undersøges én af disse effekter, nemlig hvordan kriminaliteten blandt kontanthjælpsmodtagere ændrer sig, når kontanthjælpsydelsen sænkes.

Sammenligner grupper med højere og lavere ydelser

Udgangspunktet for analysen er kontanthjælpsreformen fra 2014, der reducerede kontanthjælpsydelsen for mange unge mellem 25-29 år, hvilket betød, at en stor del af de unge under 30 år modtager en lavere ydelse end personer over 30 år. I analysen sammenlignes forekomsten af kriminalitet blandt kontanthjælpsmodtagere med lavere ydelse med kriminaliteten blandt modtagere med højere ydelse.

I teorien kan effekten både være positiv og negativ

Ud fra rent økonomiske rationaler kan man både forestille sig, at nedsættelsen af ydelser kan øge og sænke kriminaliteten. Sættes ydelsen ned, går man glip af færre penge ved at sidde i fængsel. Det kan gøre det mindre omkostningsfuldt at begå kriminalitet, for dem hvis alternativ var at være på de pågældende ydelser. Man kan også forestille sig, at nedsættelsen af ydelser fører til en reduktion i indkomst, og at kriminelle handlinger kan være en vej til at opretholde et højere forbrug end ellers. Omvendt kan en nedsat ydelse også føre til, at nogle modtagere af ydelser kommer i arbejde, og dermed har mindre tid til at begå kriminelle handlinger.

Opbygning af analysen

Analysen er opbygget på følgende måde: I første del bliver kontanthjælpsreformen fra 2014 beskrevet kort. Anden del beskriver data og metoden bag analysen, og tredje del præsenterer resultaterne. I bilagene fremgår en række robusthedstest, der validerer vores resultater.

3. Kontanthjælpsreformen i 2014

2014-reform sænkede ydelsen for unge ml. 25-29 år med ca. 40 pct.

I 2014 blev kontanthjælpen afskaffet for alle unge under 30 år *uden* en erhvervskompetencegivende uddannelse og erstattet af såkaldt uddannelseshjælp. Før reformen modtog mange unge under 25 år en lavere ydelse end dem over 25 år.⁵ For størstedelen af de unge mellem 25-29 år indebar reformen derfor en markant reduktion i ydelsen på over 40 procent., da uddannelseshjælps ydelsesniveau svarer til SU-satsen.

Unge med en kompetencegivende udd., så ikke samme fald i ydelsen

Udover at modtage en lavere ydelse blev unge uden en kompetencegivende uddannelse også pålagt at starte på en uddannelse eller deltage i en indsats, der kan forberede dem på at tage en uddannelse. Unge mellem 25-29 år *med* en erhvervskompetencegivende uddannelse fik også reduceret satsen på deres kontanthjælpsydelser, dog i mindre grad.

⁴<https://www.information.dk/indland/2019/08/rockwool-fonden-effekterne-dagpenge-kontanthjælpsreformen-små-usikre>

⁵ Forsørgere modtog dog en højere sats, som var ens for personer både over og under 25 år.

Aktivitetsparate modtager samme ydelse

Unge, der ikke vurderedes at kunne starte på en uddannelse eller i job, fik et aktivitetsstillæg, så deres ydelser svarer til ydelsen for personer over 30 år.⁶ Denne gruppe af unge kaldes aktivitetsparate. Samlet set resulterede kontanthjælpsreformen i, at alle unge under 30 år, der ikke vurderes til at være aktivitetsparate, fik en lavere ydelse end personer over 30 år. Ydelsesniveauerne for forskellige familietyper over og under 30 år fremgår af tabel 1.

Tabel 1 Oversigt over ydelsesniveauerne, uddannelseshjælp og kontanthjælp

	18-29-årige	Over 30-årige	Forskel	
	Kr.			Pct.
Uddannelseshjælp				
Ikke-forsørgere, udeboende	6.410	11.698	-5.288	-45
Ikke-forsørgere, hjemmeboende	2.762	11.698	-8.936	-76
Giftede eller samle-vende forsørgere	8.973	15.547	-6.574	-42
Enlige forsørgere	12.821	15.547	-2.726	-18
Kontanthjælp				
Ikke-forsørgere, udeboende	7.541	11.698	-4.157	-36
Ikke-forsørgere, hjemmeboende	3.639	11.698	-8.059	-69
Giftede eller samle-vende forsørgere	10.396	15.547	-5.151	-33
Enlige forsørgere	14.860	15.547	-687	-4

Anm.: Ydelsesniveauerne refererer til de månedlige satser pr. person i 2021. Aktivitetsparate unge under 30 år modtager et aktivitetsstillæg til uddannelses- eller kontanthjælpen, således at deres ydelse svarer til niveauet for kontanthjælpen for personer over 30 år.

Kilde: Retsinformation.

4. Data og metode

Data består af alle, der får ydelse i mindst uge af året

Analysen er baseret på et datasæt bestående af alle, der i løbet af et år får kontanthjælp eller uddannelseshjælp i mindst én uge. De personer, der ikke får nedsat deres ydelser bliver herefter fjernet. I analysen fjernes desuden enlige forsørgere, hvis ydelsesreduktion er små, sammenlignet med de andre grupper. Se boks 1 for gennemgang af datasættet og populationen.

Kriminalitet opgjort som dømte lovovertrædelser

I denne analyse defineres kriminalitet som alle overtrædelser af loven, hvor den pågældende person er kendt skyldig. Dog er overtrædelser af færdselsloven undtaget, dvs. at handlinger som overtrædelse af den tilladte hastighed, spirituskørsel osv. udelades.

Analyse ser også på typer af kriminalitet: berigelse og vold

For at se mere specifikt på, hvordan forskellige typer af kriminalitet påvirkes af sænkede ydelser, fokuserer analysen senere også på to typer af kriminalitet – berigelseskriminalitet og voldsforbrydelser. Berigelseskriminalitet inkluderer alle ejendomsforbrydelser som indbrud og tyveri, mens voldsforbrydelser også inkluderer trusler om vold.

Kriminalitet i DK i 2023

Tabel 2 viser fordelingen af de tre kriminalitetstyper, der er i fokus i denne analyse, for hele den danske befolkning i 2023. Fordelingen vises både som antal dømte personer og som antal domme inden for hver kategori.

⁶ DØRS (2015)

Tabel 2 Kriminalitet i 2023

	Al kriminalitet	Ejendomsforbrydelser	Voldsforbrydelser
Antal dømte personer i alderen 15-79	59.581	15.884	6.523
Antal domme	118.105	29.376	12.852

Anm.: Al kriminalitet inkluderer ikke overtrædelser af færdselsloven svarende til 115.349 domme og 100.183 dømte personer.

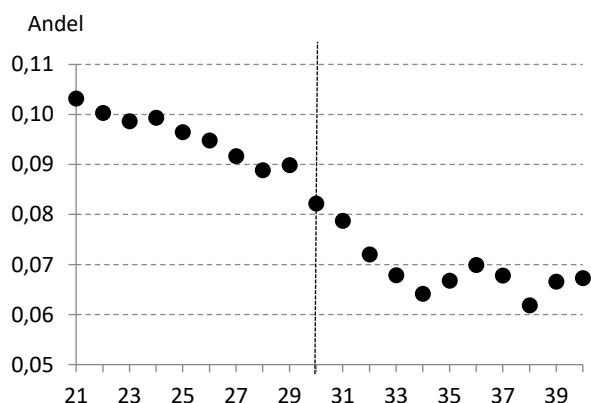
Kilde: Statistikbanken tabel STRAF40 og STRFUDD2.

Kriminalitet afhænger negativt af alder

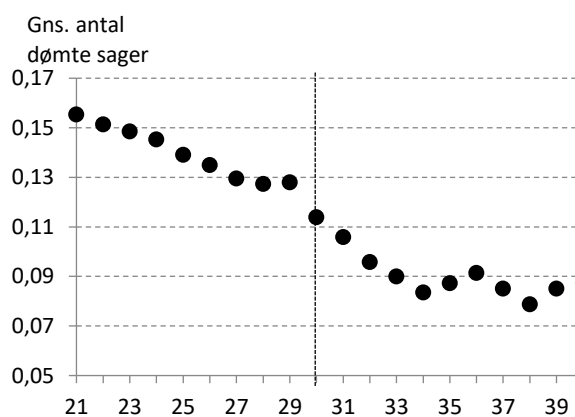
Effekten på kriminalitet af at sænke ydelsen for kontanthjælpsmodtagere under 30 år er svær at undersøge, da tilbøjeligheden til at begå kriminalitet altid afhænger af personers alder. Personer på 30 år begår fx i gennemsnit mindre kriminalitet end personer på 29 år, og generelt aftager tilbøjeligheden til at begå kriminalitet med alderen fra start 20'erne og frem, jf. figur 2.

Figur 2 Udviklingen i kriminalitet over personers alder, 2014-2021

Figur 2.a Andel af alle personer dømt for kriminalitet

Figur 2.b Antal domme per person

Anm.: En andel på 0,10 svarer til 10 pct., mens et gennemsnitligt antal dømte sager på 0,15 betyder, at alle personer i en given aldersgruppe i gennemsnit har 0,15 sager, som der er blevet dømt for. Der er set bort fra færdselskriminalitet i denne opgørelse.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

Personer over 30 år begår naturligt mindre kriminalitet

Sammenligner man den gennemsnitlige kriminalitet for individer under og over 30 år, finder man altså, at kriminaliteten er lavere for personer over 30, selv uden en evt. påvirkning fra kontanthjælpsreformen.

Analysen anvender et regression discontinuity design

Analysen anvender derfor et såkaldt "Regression Discontinuity" (RD) design, der bl.a. tager højde for, at kriminalitet er negativt afhængig af alderen. Metoden beregner effekten af reformen ved at lægge til grund, at der ikke ville være et diskret fald ved 30-årsalderen, hvis der ikke var en ændring i ydelsen ved netop denne alder. RD-designet tilskriver altså et spring i kriminaliteten, der er større end den generelle nedadgående trend, til effekten af en reduceret ydelse. Se boks 2 for en beskrivelse af metoden.

**Reformen skal være
 eneste årsag til et
spring i krimi-
naliteten**

For at metoden er valid, kræver det, at der ikke er andre væsentlige ændringer omkring 30-årsgrænsen, der kunne give anledning til et spring i kriminaliteten, udover de ændringer som skyldes kontanthjælpssystemets regler. Dette er en antagelse, der ikke kan testes direkte, men forskellige validitetstest viser ikke tegn på, at antagelsen bliver brudt, jf. bilag 1.

Boks 1 Data og Population

Analysen er baseret på et datasæt bestående af individer, der i løbet af et kalenderår modtager kontanthjælp eller uddannelseshjælp mindst en gang. Vi kombinerer oplysninger om ydelser fra DREAM-databasen med data om strafferetlige afgørelser i kriminelle sager fra kriminalitetsregistret (KRAF). Udgangspunktet er sager, der har resulteret i domfældelse, hvor gerningsdatoen anvendes til at fastlægge den alder, personen havde på tidspunktet for den kriminelle handling.

Da kriminalitet generelt er en lavfrekvent hændelse, måles kriminalitet som begået inden for et helt kalenderår. Af samme grund bruges data fra flere år, her 2014–2021, for at reducere variansen i samplet.

Analysepopulationen afgrænses til personer i alderen 21 til 40 år, baseret på oplysninger fra befolkningsdatasættet (BEF). Derudover anvendes både BEF og uddannelsesdatasættet (UDDA) til at konstruere baggrundsvariable for populationen. Disse inkluderer køn, civilstand (om personen er gift), dansk oprindelse, hvorvidt mindst én forælder har en erhvervskompetencegivende uddannelse, samt om mindst én forælder har modtaget kontanthjælp eller uddannelseshjælp i perioden 1990 til 2021.

Idet personer, der ikke vurderes klar til at starte på uddannelse eller job, dvs. de aktivitetsparate, ikke får reduceret deres ydelser, fjernes alle de personer der i løbet af hele året er vurderet på som aktivitetsparate. Vurderingen af parathed er baseret på kvartalsvise data. Hvis man bliver vurderet til at være job- eller uddannelsesparat i bare et kvartal, medtages man i populationen.

Det giver en samlet population på 360.681 personer, der har modtaget kontant- eller uddannelseshjælp i løbet af de otte år. Heraf er 240.541 i alderen 21–29 år, mens 120.140 er mellem 30 og 40 år. I gennemsnit svarer det til, at der i analyseperioden (2014–2021) har været 45.085 kontanthjælpsmodtagere pr. år, fordelt på 30.068 personer i alderen 21–29 år og 15.018 i alderen 30–40 år.

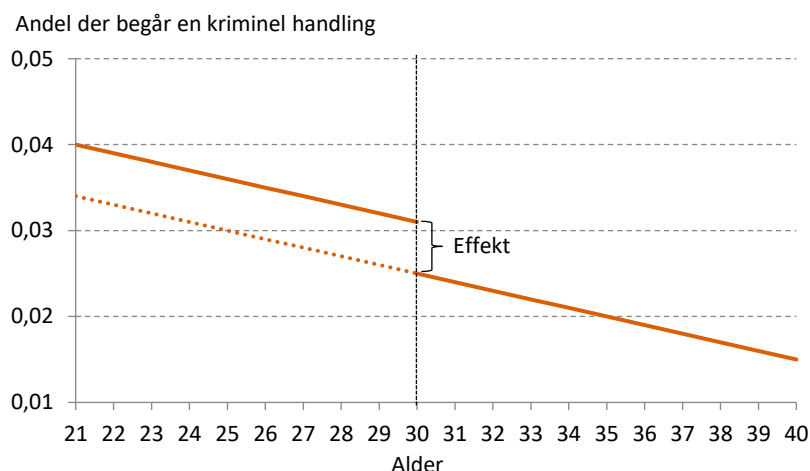
Individer, der fylder 30 år i løbet af et givet år, er kun delvist eksponeret for den højere ydelse, afhængigt af hvor stor en del af året de er 30. Der tages højde for dette ved at tildele en treatment variabel som afspejler andelen af året, individet er 30 år. For eksempel vil en person, der fylder 30 den 1. december, få tildelt en treatment-værdi på 1/12.

Boks 2 Metode til Regression Discontinuity design

Analysen udnytter, at kontanthjælpsreformen fra 2014 skabte et naturligt eksperiment ved 30-årsalderen. Individuer under 30 år betragtes som "treatmentgruppen", mens dem over 30 udgør "kontrolgruppen". Treatment består i en stigning i ydelsesniveauet. Denne variation omkring tærskelværdien ved 30 år gør det muligt at anvende et Regression Discontinuity (RD) design.

RD-designet er en økonometrisk metode, der tilskriver hele diskontinuiteten i en udfaldsvariabel, her kriminalitet, til effekten af treatment. Det betyder, at effekten af de øgede ydelser på kriminalitet kan estimeres som springet i kriminalitet omkring 30-årsgrænsen. En central antagelse i RD-designet er, at udfaldsvariablen er kontinuert i tildelingsvariablen, her alder og at der ingen anden diskontinuitet er i denne udover den skabt af kontanthjælpssystemet. Denne antagelse er diskuteret i bilag 1 (metoden er beskrevet i fx Angrist & Pischke (2009)). Den teoretiske tilgang i RD-designet illustreres i nedenstående figur. Her antages en lineær sammenhæng mellem alder og kriminalitet.

Illustrativ figur af RD design (kontrueret data)

Hvis der ingen stigning var i ydelse omkring 30 år antages det, at kriminaliteten blandt de 21-29-årige havde fulgt den prikkede linje. Diskontinuiteten tillægges derfor effekten af ydelsesstigningen.

Idet alder bruges i år, vil det give meget upræcise estimater, hvis man kun kigger på et lille vindue lige over og lige under 30. I stedet bruges regressioner til at estimere, hvordan kriminaliteten er afhængig af alderen. Effekten af treatment estimeres vha. følgende regressionsligning

$$Y_i = \beta_0 + \rho \cdot treatment_i + f_0(a_i - c) + treatment_i \cdot f_1(a_i - c) + \beta_1 X_i + \varepsilon_i$$

Hvor Y_i er individ i 's udfaldsvariabel, $treatment_i$ er binær indikator som tager værdien 1 når individet er over 30 år, hvorfor ρ er treatment effekten. X_i er en vektor af baggrundsvariable og årsummier. $f_0(\cdot)$ og $f_1(\cdot)$ er funktioner, der modellerer forholdet mellem alder og de forskellige udfaldsvariable hhv. før og efter tærsklen ved 30 år. I den primære analyse lader vi $f_0(\cdot)$ og $f_1(\cdot)$ været modelleret ved 2. grads polynomier og medtager ikke baggrundsvariable og årsummier. Robustheden af effekterne for andre specifikationer og inklusion af baggrundsvariable og årsummier tjekkes i tabel 5 i bilag 2. a_i er individ i 's alder og c er tærskelværdien 30, $a_i - c$ er altså en normalisering, der sikrer, at ρ er effekten ved år 30.

5. Resultater

Population: Alle 21-40-årige i 2014-2021

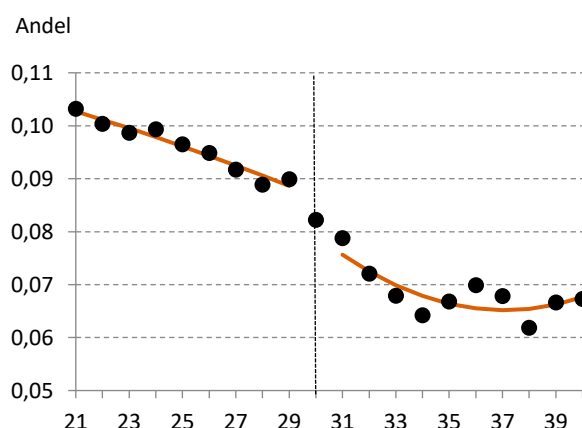
Kriminaliteten er steget 9 pct. for de personer netop under 30 år

Figur 3 angiver andelen af 21-40-årige, der blev dømt for kriminalitet i et givent år fra 2014 til 2021 – altså efter indførslen af kontanthjælpsreformen.

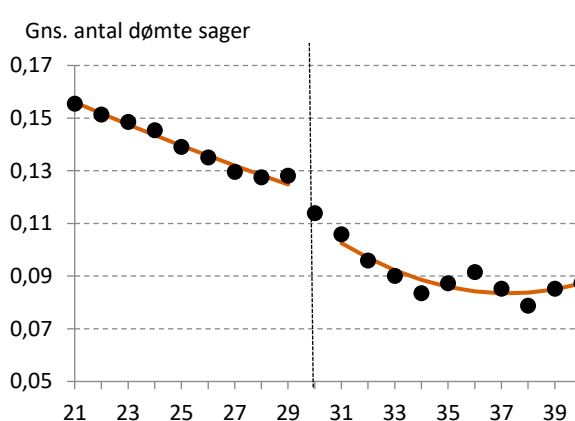
Figuren illustrerer et spring i tilbøjeligheden til at begå kriminalitet netop ved 30-årsgrænsen. Regressionsresultaterne bekræfter dette: Dem, der netop er under 30, og dermed er på en reduceret ydelse, har en større tilbøjelighed til at begå kriminalitet. Konkret har de 0,72 pct.-point højere tilbøjelighed. Det svarer til en forøgelse på 9 pct.⁷ sammenlignet med gennemsnittet for 31-årige. Regressionsresultaterne fremgår af tabel 3.

Figur 3 Effekten af kontanthjælpsreformen i 2014 på kriminaliteten i Danmark, 2014-2021

Figur 3.a Andel af alle personer dømt for kriminalitet

Figur 3.b Antal domme per person

Anm.: Andelen af 21-40-årige, der blev dømt for kriminalitet i et givent år fra 2014 til 2021, er illustreret ved de sorte prikker i figuren. De estimerede værdier fra vores regression er illustreret af de orange linjer. En andel på 0,10 svarer til 10 pct., mens et gennemsnitligt antal dømte sager på 0,15 betyder, at alle personer i en given aldersgruppe i gennemsnit har 0,15 sager, som der er blevet dømt for. Der er set bort fra færdselskriminalitet i denne opgørelse.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

En lavere ydelse medfører altså mere kriminalitet

At sænke kontanthjælpen har altså medført en betydelig stigning i antallet af kontanthjælpsmodtagere, der begår kriminalitet. Faldet indtræffer ikke præcist ved det fyldte 30. år, men er faktisk større i de 31. leveår. Dette skal ses i lyset af, at 30-årige modtager den højere ydelse i forskelligt omfang i løbet af året, afhængigt af hvor tidligt eller sent på året de fylder 30. Jo tidligere på året deres fødselsdag falder, desto længere periode har de adgang til den højere ydelse.

Effekten er lokal, og man skal være varsom, når resultaterne generaliseres

Effekterne estimeret ved RD-metoden er en lokal effekt ved 30 år. Hvis man antager, at denne effekt kan generaliseres til alle de 21-29-årige, der har modtaget en lavere ydelse i perioden 2014-2021, er det muligt at beregne, hvor mange personer og kriminelle handlinger disse estimater svarer til. Det er dog vigtigt at understrege, at antagelsen om en ensartet effekt på tværs af aldersgrupper er stærk, og derfor bør resultaterne fortolkes med forsigtighed.⁸

⁷ Beregnet som $(0,0072/0,0788)$, hvor 0,0788 er andelen af 31-årige, der begår kriminalitet. Bibeholdes de enlige forsørgere i populationen er resultaterne stadig signifikante men dog lidt mindre. De enlige forsørgere udelades dog, da de har oplevet en begrænset ændring i deres ydelse.

⁸ Enlige forsørgere indgår ikke i disse beregninger, som beskrevet i dataafsnittet, selvom de i mindre grad også er berørt af reformen.

Antallet af dømte sager stiger med 367 om året som følge af lavere ydelser

De estimerede effekter svarer til, at den lavere ydelse for 21-29-årige har øget antallet, der begår en kriminel handling med 216 personer ($30.068 \times 0,0072$) i gennemsnit per år, sammenlignet med en situation, hvor de havde fået den samme ydelse, som personer over 30 år fik. Det svarer også til, at antallet af dømte sager er årligt steget med 367 ($30.068 \times 0,0122$). At antallet af dømte sager overstiger antallet af dømte personer skyldes, at nogle personer er dømt for flere kriminelle handlinger.

Stigning på 3.000 sager ml. 2014-2021

Over hele den 8-årige analyseperiode indebærer det, at i alt 1.728 flere personer har begået kriminalitet, mens det samlede antal dømte sager er steget med 2.936.

Springet omkring 30-årsalderen ses ikke i tidligere perioder

For at øge sandsynligheden for, at de estimerede effekter faktisk kan tilskrives reformen, gennemføres et såkaldt placebo-test, hvor den samme analyse gennemføres for perioden 2006–2013, hvor der ikke var nogen ændring i ydelsen omkring 30-årsalderen. Figur 7 i bilag 2 viser andelen af 21-40-årige, der blev dømt for kriminalitet i et givent år i henholdsvis perioden 2014–2021 og 2006–2013. De estimerede værdier fra vores regressioner for begge perioder er også vist i figuren. For perioden før reformen ses ingen ændring i kriminalitet omkring 30-årsgrænsen. Det bekræftes af RD-estimerterne, som ikke viser nogen signifikante effekter for denne periode.

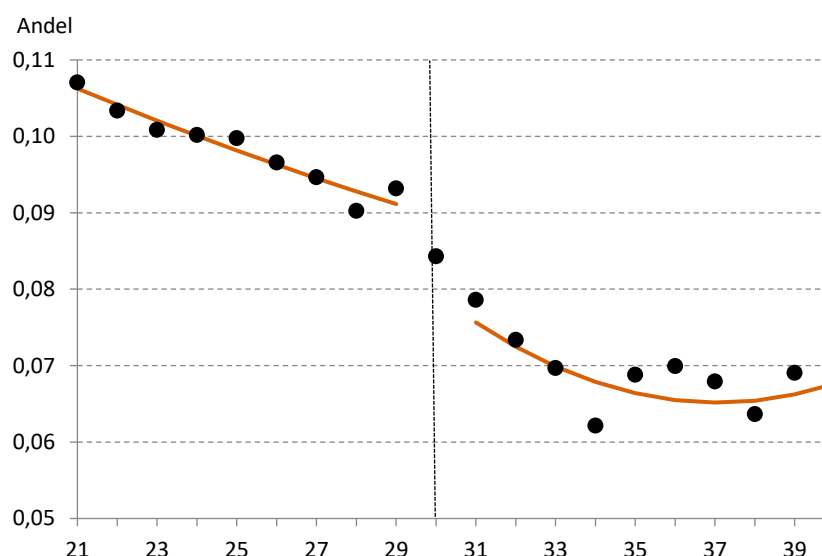
Fokus: personer der har modtaget ydelser i 3+ måneder

De estimerede effekter har indtil videre været baseret på en bredere population, som omfatter alle, der har modtaget kontanthjælp på et tidspunkt i løbet af året, men det er også interessant at undersøge, om personer, der har været på den lave ydelse i længere tid, også i højere grad begår kriminalitet ift. individer som kun modtager ydelsen i en kortere periode i løbet af året. Det er der grund til at tro, da personer, der er længere tid på den lave ydelse vil være mere økonomisk udsat, end personer der er kortere tid på ydelsen. Vi undersøger derfor nu effekternes størrelse udelukkende for de kontanthjælpsmodtagere, der har modtaget ydelser i mindst 12 uger i løbet af et år.

Kriminaliteten stiger mere i denne gruppe

Andelen af individer, der har begået kriminalitet i denne gruppe af kontanthjælpsmodtagere, fremgår af figur 4. Figuren viser desuden også de estimerede værdier fra vores regression. Diskontinuiteten omkring 30-årsalderen er som antaget større i denne subpopulation.

Figur 4 Effekten af kontanthjælpsreformen i 2014 på kriminaliteten i Danmark, 2014-2021 – individer der har modtaget ydelser i mindst 12 uger, 2014-2021

Anm.: Andelen af 21-40-årige, der blev dømt for kriminalitet i et givent år fra 2014 til 2021, er illustreret ved de sorte prikker i figuren. De estimerede værdier fra vores regression er illustreret af de orange linjer. En andel på 0,10 svarer til 10 pct., mens et gennemsnitligt antal dømte sager på 0,15 betyder, at alle personer i en given aldersgruppe i gennemsnit har 0,15 sager, som der er blevet dømt for. Der er set bort fra færdselskriminalitet i denne opgørelse. Populationen er alene personer, der har modtaget ydelser i mindst 12 uger.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

Jo længere tid på ydelser, jo større er ssh for at begå kriminalitet

Regressionsresultaterne viser, at andelen, der begår kriminalitet i løbet af et år, stiger med 0,85 pct.-point svarende til en stigning på 11 pct. (0,0085/0,0786) sammenlignet med gennemsnittet for 31-årige. Det tyder på, at jo længere tid personer er på den lavere ydelse, jo større er sandsynligheden for, at de begår kriminalitet.

Fokus på berigelses-kriminalitet og voldsforbrydelser

Fordelt på berigelseskriminalitet og voldsforbrydelser

Dette afsnit undersøger hvordan de to forskellige typer af kriminalitet, berigelseskriminalitet og voldsforbrydelser, påvirkes af sænkede ydelser. Berigelseskriminalitet inkluderer alle ejendomsforbrydelser som indbrud og tyveri, mens voldsforbrydelser også inkluderer trusler om vold.

Tydeligt diskret fald omkring 30-årsalderen

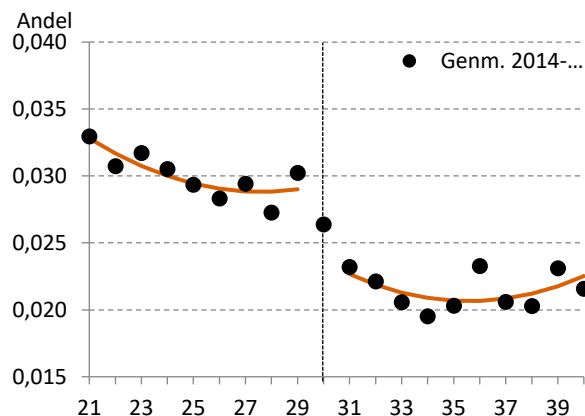
Figur 5 viser andelen, der begår berigelseskriminalitet og voldsforbrydelser. Der ses en tydelig tendens til et diskret fald i andelen, der begår berigelseskriminalitet og voldsforbrydelser omkring 30 årsalderen.

Store stigninger i begge typer af kriminalitet

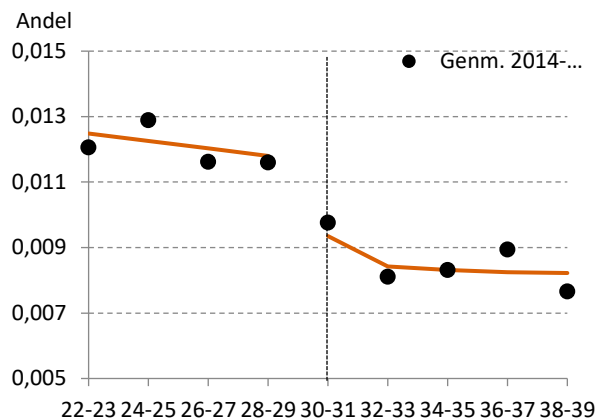
Andelen, der begår berigelseskriminalitet en gang i løbet af et år, stiger med 0,57 pct.-point, som følge af den lavere ydelse. Dette svarer til en stigning på 25 pct., sammenlignet med gennemsnittet for 31-årige. For voldsforbrydelser stiger andelen med 0,30 pct.-point, svarende til en stigning på ca. 36 pct. Stigningen i specielt voldsforbrydelser er primært drevet af, at flere nye personer begår voldsforbrydelser, og det ikke blot er det samme personer, der begår flere voldsforbrydelser, jf. tabel 3.

Figur 5 Effekten af kontanthjælpsreformen i 2014 på to typer af kriminalitet i Danmark, 2014-2021

Figur 5.a Berigelseskriminalitet

Figur 5.b Voldsforbrydelser

Anm.: Andelen af 21-40-årige, der blev dømt for kriminalitet i et givent år fra 2014 til 2021, er illustreret ved de sorte prikker i figuren. De estimerede værdier fra vores regression er illustreret af de orange linjer. En andel på 0,10 svarer til 10 pct., mens et gennemsnitligt antal dømte sager på 0,15 betyder, at alle personer i en given aldersgruppe i gennemsnit har 0,15 sager, som der er blevet dømt for. Der er set bort fra færdselskriminalitet i denne opgørelse. Berigelseskriminalitet inkluderer alle ejendomsforbrydelser som indbrud og tyveri, mens voldsforbrydelser også inkluderer trusler om vold.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

Tabel 3 Alle

	Andel	Antal
Al kriminalitet		
Estimat	0,0072** (0,0034)	0,0122** (0,0056)
Genm. for 31 årige	0,0788	0,1059
Voldsforbrydelser		
Estimat	0,0030** (0,0012)	0,0032** (0,0014)
Genm. for 31 årige	0,0082	0,0086
Ejendomsforbrydelser		
Estimat	0,0057*** (0,0020)	0,0068** (0,0030)
Genm. for 31 årige	0,0232	0,0296
Observationer i alt	360.681	360.681
Observationer, 21-29-årige	240.541	240.541
Observationer, 30-40-årige	120.140	120.140

Anm.: Robuste standardfejl i parentes. * p<0.1, ** p<0.05, *** p<0.01.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

**Effekten er alene
signifikant for
mænd**

Køn og intergenerationelt perspektiv

Tabel 6 i bilag 3 viser resultaterne for mænd og kvinder separat. Det fremgår, at hele effekten er drevet af en forøgelse i mænds tilbøjelighed til at begå kriminalitet, når ydelsen er lavere. En reduceret ydelse ved 30 år øger andelen, der begår en kriminalitet med 1,3 pct.-point svarende til en stigning på 12 pct. sammenlignet med gennemsnittet for 31-årige. Resultaterne er ikke signifikante for kvinder på tværs af de forskellige kriminalitetstyper.

**Større effekt blandt
dem fra en svagere
social baggrund**

Vores resultater viser også, at kontanthjælpsmodtagere, der modtager den lave ydelse, der kommer fra svage opvækstvilkår, begår relativt mere kriminalitet end andre kontanthjælpsmodtagere, jf. tabel 7 i bilag 3.

**Kan have sværere
ved at få økonomisk
støtte af familien**

Fx har en reduceret ydelse medført, at andelen af personer, der begår kriminalitet, er steget med 1,1 procentpoint, svarende 11 procent, blandt individer, hvor mindst én forælder har modtaget kontanthjælp. For individer, hvis forældre ikke har modtaget kontanthjælp, er effekten ikke signifikant forskellig fra 0. En årsag kan være, at disse kontanthjælpsmodtagere har dårligere mulighed for at låne eller modtage pengebeløb fra deres tætte familie, hvorfor de i højere grad følger sig nødsaget til at begå fx berigelseskriminalitet.

**Tidligere studier
har vist effekt på
ydelsesmodtageres
børn**

Tidligere har Rockwoolfonden også vist, at når nogle af de laveste ydelser bliver sat ned i samfundet, så har det også negative effekter på børnene til ydelsesmodtagerne.⁹ Rockwoolfonden fandt bl.a., at børnene til de personer, der fik den lave starthjælpsydelse selv begik mere kriminalitet og tog kortere uddannelser. Det ligger dog udover denne analyse at belyse mulige konsekvenser for ydelsesmodtagernes børn som følge af indførslen af uddannelseshjælpen.

6. Analysens perspektiver

**Andre studier støt-
ter vores resultater**

Analysen viser, at ændringer i ydelsesniveauer kan påvirke kriminaliteten blandt de berørte. Denne sammenhæng understøttes af flere andre, nyere undersøgelser.

**Indførslen af
starthjælpen øgede
kriminaliteten**

Rockwoolfonden undersøger konsekvenserne af at flygtninge i 2002 fik reduceret deres ydelse med omkring 40 pct., da de gik fra at modtage kontanthjælp til at modtage starthjælp. De fandt, at indførslen af starthjælpen øgede antallet af kriminelle handlinger med 125 pct. blandt den gruppe, der nu fik starthjælp, i det første år efter reformen.

**Vores resultater
bygger på en anden
population**

Analysepopulationen, såvel som den undersøgte reform, i denne undersøgelse adskiller sig fra den, som Rockwoolfonden undersøger, hvorfor størrelsen på effekterne varierer. I denne analyse er effekten primært signifikant for mænd, men ikke for kvinder. Herudover er der signifikante effekter på voldsforbrydelser. Rockwoolfonden finder derimod en større effekt blandt kvinder end blandt mænd, som primært er drevet af berigelseskriminalitet.

**Politikerne bør
være obs på afledte
effekter af reformer**

Samlet set peger både vores resultater og Rockwoolfondens på, at der er en lang række forbehold, blandt andet i form af ændret kriminalitet, som man fra politisk side skal tage højde for, når nogle af de laveste indkomsterstøttende ydelser reformeres.

**Store konsekvenser
og omkostninger for
mennesker og
samfundet**

Øget kriminalitet kan nemlig have store konsekvenser for den person, der begår kriminalitet, og for offeret. Samtidig vil det også øge de offentlige udgifter, hvis flere skal i fængsel, offeret behandles, og så er der omkostninger til efterforskning, domstole mv. Ifølge estimater fra Rockwool var de samlede direkte omkostninger ved kriminalitet i Danmark fx næsten

⁹ Dustman et al (2024).

10 mia. kr. i 2005.¹⁰ Dette inkluderer omkostninger til politi, retsvæsen, Kriminalforsorgen, forsikring og tabt arbejdsindsats for fængslede. Hvis man inkluderer indirekte omkostninger som behandling af offer, reparation efter hærværk og konsekvenser af øget usikkerhed er den sande omkostning nok endnu højere.

Ministerier kan overvurdere effekten på de off. finanser af reformer

Mange af disse effekter bliver i dag ikke regnet med, når centrale ministerier skal opgøre hvordan de offentlige finanser bliver påvirket af at sænke de indkomsterstattende ydelser som fx kontanthjælpen. Det vil isoleret set bidrage til, at Finansministeriet overvurderer effekten på de offentlige finanser. Og pba. bl.a. effekter i denne analyse, bør der være en diskussion om, hvorvidt der er tilstrækkelige evidens for, at udgifter til stigende kriminalitet burde indregnes.

Er beskæftigelses-effekterne kort-sigtede eller lang-sigtede?

Læg dertil, at de positive beskæftigelseseffekter, som Rockwoolfonden fandt ved indførslen af starthjælpen, alene gjaldt på kort sigt. Gør det samme sig gældende ved denne kontanthjælpsreform, er den varige effekt af reformen på de offentlige finanser altså mindre, end hvad der opgøres ved hjælp af ministeriernes standardregnemodeller. En undersøgelse af dette ville derfor være et oplagt næste skridt.

7. Litteratur

Angrist, J. D. & Pischke, J. (2009). *Mostly Harmless Econometrics: An Empiricist's Companion*. Princeton: University Press.

DØRS (2015). Dansk Økonomi efterår 2015.

Dustmann, C., Landersø, R., and Andersen, L. H. (2024). *Refugee benefit cuts*. American Economic Journal, 16(2):406–441.

Information.dk. Effekterne af dagpenge- og kontanthjælpsreformen er små eller usikre. <https://www.information.dk/indland/2019/08/rockwool-fonden-effekterne-dagpenge-kontanthjaelpsreformen-smaa-usikre>

McCrary, J. (2008). *Manipulation of the running variable in the regression discontinuity design: A density test*. Journal of Econometrics, 142:698–714.

Retsinformation: <https://www.retsinformation.dk/eli/retsinfo/2022/9728>

Rockwoolfonden. *Direkte omkostninger ved kriminalitet i danmark*: <https://rockwoolfonden.s3.eu-central-1.amazonaws.com/wp-content/uploads/2022/07/Teknisk-note-nr-15-1.pdf?download=true>

Viknes, V (2025). *The Effect of Social Assistance Generosity on Crime: Evidence from a Regression Discontinuity Design*. Speciale. Københavns Universitet.

¹⁰<https://rockwoolfonden.s3.eu-central-1.amazonaws.com/wp-content/uploads/2022/07/Teknisk-note-nr-15-1.pdf?download=true>

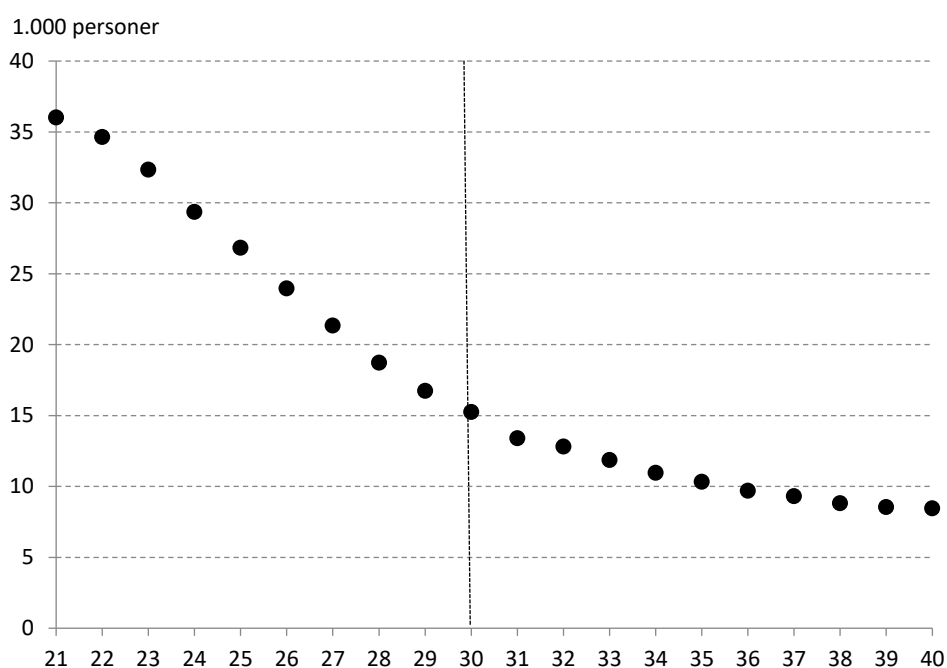
Bilag 1 – Validiteten af det naturlige eksperiment

Den centrale antagelse i RD-designet er, at der ikke forekommer andre diskontinuiteter ved tærskelværdien på 30 år. Selvom denne antagelse ikke kan testes direkte, kan den styrkes gennem en række empiriske kontroller.

En bekymring er, om individer forsøger at påvirke deres adgang til højere ydelser. Hvis individer kan manipulere deres klassificering, fx ved bevidst ikke at fremstå jobparate for at undgå reduceret ydelse, mens de er under 30, og derefter, efter at være fyldt 30, pludselig accepterer klassificeringen som jobparat, kunne det føre til en stigning i antallet af jobparate omkring tærskelværdien.

For at sikre at man ikke manipulerer med om man rammes af reformen, undersøger vi, om den aggregerede fordeling af antallet af individer i vores analysepopulation er kontinuert omkring 30 år. Figur 6 viser aldersfordelingen i vores population, hvor der umiddelbart ikke ses nogen tegn på en diskontinuitet ved 30-årsalderen.

Figur 6 Aldersfordelingen i vores population, 2014-2021

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

En formel måde at teste om, der er en diskontinuitet ved tærskelværdien er fremsat af McCrary (2008). Testen går ud på at køre lokale lineære regressioner af antallet af personer i hver aldersgruppe før og efter 30 år og derefter teste om antallet af personer, der estimeres til at være i 30-årsalderen er det samme for de to regressioner. Den formelle test kan heller ikke afvise, at der ingen diskontinuitet er i tildelingsvariablen. Samlet reducerer disse fund dermed bekymringen for manipulation med tildelingen af lavere ydelser.

Antagelsen om ingen anden diskontinuitet kan også være brudt, hvis der findes årsspecifikke tendenser, som påvirker personer under og over 30 år forskelligt. En del af effekten, der estimeres, vil i så fald skyldes disse forskelle. Ved at inkludere flere år i analyseperioden mindskes betydningen af sådanne udsving. Derudover viser robusthedsanalysen, at

resultaterne forbliver stabile ved inklusion af årsdummier, der netop gør op for sådanne forskelle mellem årene. Årsspecifikke tendenser vurderes derfor ikke at have nogen væsentlig indflydelse på estimaterne.

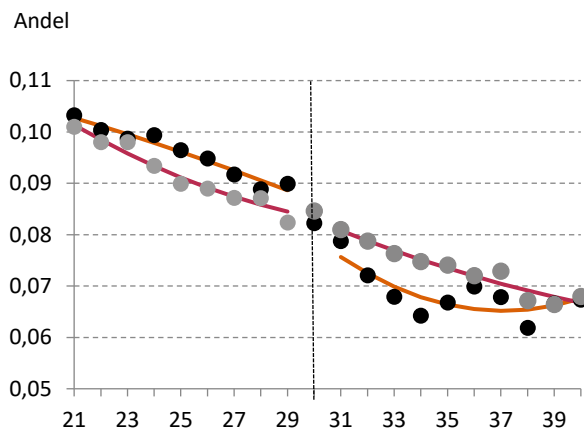
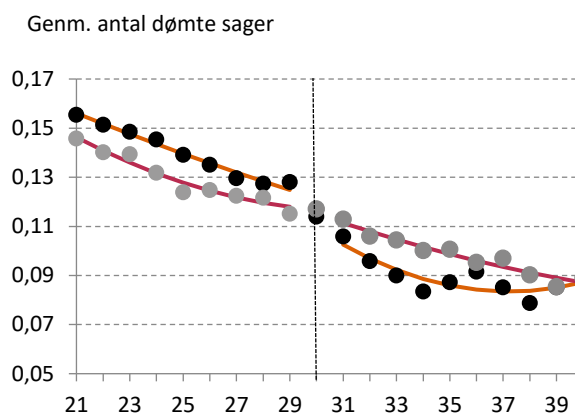
Den centrale antagelse kan også være brudt, hvis der er forskelle i sammensætningen af individer før og efter 30-årsgrænsen. Fx vil en pludselig ændring i andelen af kvinder ved 30 år kunne påvirke estimaterne, da denne forskel så indirekte vil indgå i den målte effekt. Robusthedsanalyser viser dog, at resultaterne er stabile, når der kontrolleres for forskellige baggrundsvariable såsom køn, civilstand og andre baseline karakteristika. Dette reducerer bekymringen for, at eventuelle sammensætningsforskelle omkring tærskelværdien påvirker estimaterne væsentligt.

Bilag 2 – Placebo test

For yderligere at styrke sandsynligheden for, at de estimerede effekter faktisk kan tilskrives reformen, og at der ikke ville have været en diskontinuitet omkring 30-årsgrænsen uden ændringen i ydelsen, gennemføres en såkaldt placebo-test. Her gennemføres den samme analyse for perioden 2006–2013, hvor der ikke fandtes nogen ændring i ydelsen ved 30 år.

Figur 7 i bilag 2 viser andelen af 21-40-årige, der blev dømt for kriminalitet i et givent år i henholdsvis perioden 2014–2021 og 2006–2013. De estimerede værdier fra vores regressi-
oner for begge perioder er også vist i figuren. For perioden før reformen ses ingen ændring i kriminalitet omkring 30-årsgrænsen. Det bekræftes af RD-estimaterne, som generelt ikke viser nogen signifikante effekter for denne periode jf. tabel 4. For voldsforbrydelser ses dog en indikation af en diskontinuitet omkring 30-årsgrænsen i perioden før reformen. Denne effekt er imidlertid kun signifikant på 10 pct. niveau når kontrolvariable og årsdummier ikke inkluderes i specifikation og ikke signifikant når kontrol variable inkluderes.

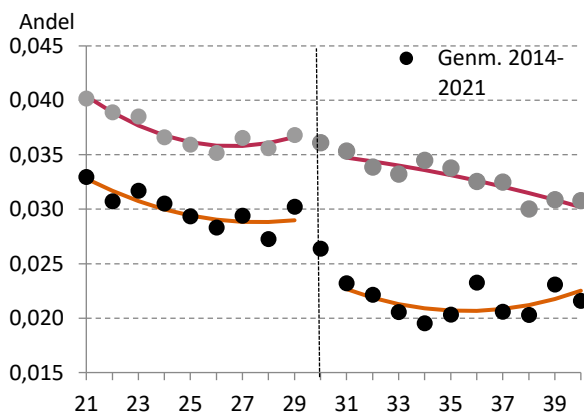
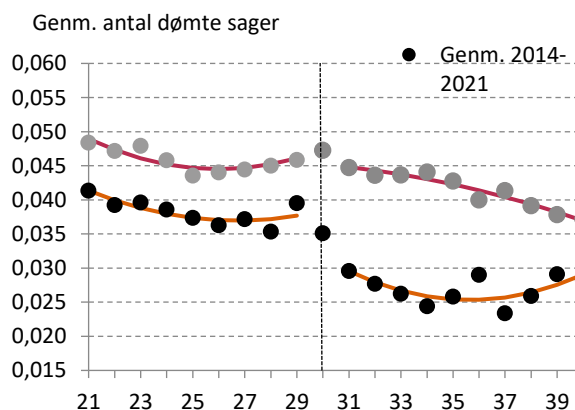
Samlet styrker placebotesten dermed validiteten af den anvendte metode og øger sandsynligheden for, at analysen måler en reel effekt af reformen.

Figur 7 Effekten af kontanthjælpsreformen i 2014 på kriminaliteten i Danmark, placebotest**Figur 7.a Andel af alle personer dømt for kriminalitet****Figur 7.b Antal domme per person**

● Genm. 2014-2021 — Estimeret værdi, 2014-2021 ● Genm. 2006-2013 — Estimeret værdi, 2006-2013

Anm.: Andelen af 21-40-årige, der blev dømt for kriminalitet i et givent år fra 2014 til 2021, er illustreret ved de sorte prikker i figuren. De estimerede værdier fra vores regression er illustreret af de orange linjer. En andel på 0,10 svarer til 10 pct., mens et gennemsnitligt antal dømte sager på 0,15 betyder, at alle personer i en given aldersgruppe i gennemsnit har 0,15 sager, som der er blevet dømt for. Der er set bort fra færdselskriminalitet i denne opgørelse.

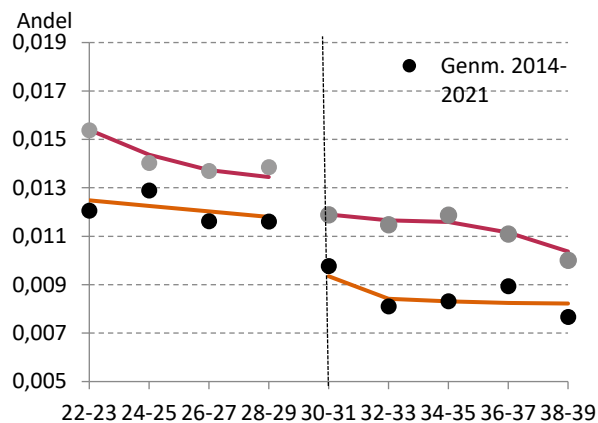
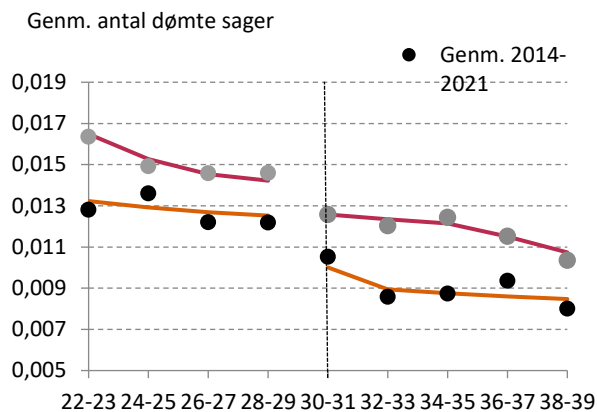
Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

Figur 8 Effekten af kontanthjælpsreformen i 2014 på berigelseskriminalitet i Danmark, placebotest**Figur 8.a Andel af alle personer dømt for kriminalitet****Figur 8.b Antal domme per person**

● Genm. 2014-2021 — Estimeret værdi, 2014-2021 ● Genm. 2006-2013 — Estimeret værdi, 2006-2013

Anm.: Andelen af 21-40-årige, der blev dømt for kriminalitet i et givent år fra 2014 til 2021, er illustreret ved de sorte prikker i figuren. De estimerede værdier fra vores regression er illustreret af de orange linjer. En andel på 0,10 svarer til 10 pct., mens et gennemsnitligt antal dømte sager på 0,15 betyder, at alle personer i en given aldersgruppe i gennemsnit har 0,15 sager, som der er blevet dømt for. Der er set bort fra færdselskriminalitet i denne opgørelse. Berigelseskriminalitet inkluderer alle ejendomsforbrydelser som indbrud og tyveri.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

Figur 9 Effekten af kontanthjælpsreformen i 2014 på kriminaliteten i Danmark, placebo-test**Figur 9.a Andel af alle personer dømt for kriminalitet****Figur 9.b Antal domme per person**

● Genm. 2014-2021 — Estimeret værdi, 2014-2021 ● Genm. 2006-2013 — Estimeret værdi, 2006-2013

Anm.: Andelen af 21-40-årige, der blev dømt for kriminalitet i et givent år fra 2014 til 2021, er illustreret ved de sorte prikker i figuren. De estimerede værdier fra vores regression er illustreret af de orange linjer. En andel på 0,10 svarer til 10 pct., mens et gennemsnitligt antal dømte sager på 0,15 betyder, at alle personer i en given aldersgruppe i gennemsnit har 0,15 sager, som der er blevet dømt for. Der er set bort fra færdselskriminalitet i denne opgørelse. Voldsforbrydelser inkluderer også trusler om vold.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

Tabel 4 Effekter for perioden 2006-2013

	Andel		Antal	
AI kriminalitet				
Estimat	0,0005 (0,0029)	-0,0010 (0,0029)	0,0019 (0,0048)	-0,0003 (0,0047)
Voldsforbrydelser				
Estimat	0,0022* (0,0012)	0,0019 (0,0012)	0,0022* (0,0013)	0,0018 (0,0013)
Ejendomsforbrydelser				
Estimat	0,0024 (0,0020)	0,0018 (0,0020)	0,0022 (0,0029)	0,0014 (0,0029)
Med kontrolvariable	Nej	Ja	Nej	Ja
Observationer i alt	467.191	467.191	467.191	467.191

Anm.: Robuste standardfejl i parentes. * p<0.1, ** p<0.05, *** p<0.01. Estimerne er baseret på en 2. gradspolynomium.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

Bilag 3 – Robusthed

I hovedanalysen modelleres sammenhængen mellem alder og kriminalitet ved hjælp af et andengradspolynomium uden kontrolvariable og årsummier. For at teste robustheden af de estimerede effekter vises i tabel 5 resultater for både første- og andengradspolynomier, både med og uden inddragelse af kontrolvariable og årsummier. Resultaterne viser generelt, at effekterne forbliver signifikante på tværs af alle specifikationer.

Tabel 5 Effekter af lavere ydelser – med og uden kontrolvariable og årsummier

	1. grads polynomium		2. gradspolynomium	
	Andel	Antal	Andel	Antal
AI kriminalitet				
Andel	0,0129*** (0,0021)	0,0118*** (0,0021)	0,0072** (0,0034)	0,0075** (0,0034)
Antal	-0,0199*** (0,0034)	-0,0187*** (0,0034)	-0,0122** (0,0056)	-0,0128** (0,0056)
Voldsforbrydelser				
Andel	0,0031*** (0,0008)	0,0029*** (0,0008)	0,0030** (0,0012)	0,0031** (0,0012)
Antal	0,0031*** (0,0008)	0,0029*** (0,0008)	0,0032** (0,0014)	0,0033** (0,0014)
Ejendomsforbrydelser				
Andel	0,0055*** (0,0012)	0,0052*** (0,0012)	0,0057*** (0,0020)	0,0056*** (0,0020)
Antal	0,0076*** (0,0018)	0,0071*** (0,0018)	0,0068*** (0,0030)	0,0067*** (0,0030)
Med kontrolvariable	Nej	Ja	Nej	Ja
Observationer i alt	360.681	360.681	360.681	360.681

Anm.: Robuste standardfejl i parentes. * p<0.1, ** p<0.05, *** p<0.01.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

De nedenstående tabeller viser resultaterne for forskellige subpopulationer. Tabel 6 viser resultaterne for mænd og kvinder separat. Det fremgår, at hele effekten er drevet af en forøgelse i mænds tilbøjelighed til at begå kriminalitet, når ydelsen er lavere. En reduceret ydelse ved 30 år øger fx andelen der begår en kriminalitet med 1,3 pct.-point svarende til en stigning på 12 pct. sammenlignet med gennemsnittet for 31-årige på 0,1105. Resultaterne er ikke signifikante for kvinder på tværs af de forskellige kriminalitetstyper.

tabel 7 viser estimater for individer opdelt efter, om mindst én forælder har modtaget kon-tanthjælp eller uddannelseshjælp. Resultaterne viser, at effekten primært drives af indivi-der, hvis forældre ikke har en uddannelse, samt af dem, hvis forældre har modtaget kon-tanthjælp.

Tabel 6 Effekter af lavere ydelser – for mænd og kvinder

	Kvinder		Mænd	
	Andel	Antal	Andel	Antal
AI kriminalitet				
Estimat	0,0011 (0,0032)	0,0035 (0,0045)	0,0134** (0,0051)	0,0215** (0,0086)
Voldsforbrydelser				
Estimat	-0,0001 (0,0008)	-0,0002 (0,0009)	0,0052** (0,0019)	0,0056** (0,0022)
Ejendomsforbrydelser				
Estimat	0,0018 (0,0021)	0,0030 (0,0031)	0,0087*** (0,0029)	0,0101** (0,0045)
Observationer i alt	146.628	146.628	214.053	214.053

Anm.: Robuste standardfejl i parentes. * p<0.1, ** p<0.05, *** p<0.01.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.

Tabel 7 Effekterne af lavere ydelse – Fordelt på forældres tilknytning til kontanthjælpssystemet

	Mindst en forælder har modtaget kontanthjælp		Mindst en forælder har ikke modtaget kontanthjælp	
	Andel	Antal	Andel	Antal
AI kriminalitet				
Estimat	0,0114** (0,0053)	0,0173* (0,0089)	0,0003 (0,0043)	0,0026* (0,0066)
Voldsforbrydelser				
Estimat	0,0054*** (0,0020)	0,0053** (0,0022)	-0,0001 (0,0014)	0,0004 (0,0016)
Ejendomsforbrydelser				
Estimat	0,0075** (0,0031)	0,0094** (0,0047)	0,0031 (0,0025)	0,0029 (0,0036)
Observationer i alt	200.015	200.015	160.666	160.666

Anm.: Robuste standardfejl i parentes. * p<0.1, ** p<0.05, *** p<0.01. Forælder defineres til at have modtaget kontanthjælp hvis de bare en uge i løbet af perioden 1990-2021 har modtaget kontanthjælp eller uddannelseshjælp.

Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik.